

„Flinta și un cal roșu” de Zaharia Olteanu, Teatrul de păpuși din Baia Mare

TEATRUL DE PĂPUȘI DIN DAIA MARE

FLINTA ȘI UN CAL ROȘU

de Zaharia Olteanu

Teatrul de păpuși din Baia Mare, așezat în centrul vechi al orașului, într-o casă modestă, cu patină medievală, ne-a întâmpinat cu o plăcută imagine —, o mulțime veselă de copii, încotoșmănați, foarte agitați și foarte grăbiți să intre în cea mai minunată dintre lumi: lumea mirifică a scenei.

Zaharia Olteanu, autorul jocului popular cu păpuși, *Flinta și un Cal roșu*, i-a invitat să asiste împreună cu el la lupta nemfricajilor haiduci cu boierii cei răi, cu negustorii hapsini, cu jandarmii și cu popii; să urmărească faptele de vitejie ale haiducilor, felul cum știau ei să facă dreptate, să dea ajutor oamenilor sămăni și apoi să se însoare și să trăiască fericiți cu fata care le e dragă. Zaharia Olteanu știe să povestească micilor spectatori aceste lucruri arhicunoscutе cu multă simplitate și savoare, cu umor blajin, într-o limbă frumoasă, curată, armonioasă. Bun cunoscător al valorilor noastre folclorice, autorul le-a introdus organic în țesătura intrigii, în desenarea caracterelor. De aici autenticitatea și farmecul unor personaje ca Baba Cațaoana, Popa Tămăie, frumoasa Mara și

îndeosebi a eroului piesei, haiducul Corzan.

Restrinsa și entuziasta echipă de păpușari băimăreni a construit și animat cu talent și fantezie universul uman al piesei, împănindu-l cu valoroase elemente ale folclorului maramureșean. Conceput în maniera picturii naive pe sticlă, în culori vii, exuberante, cadru plastic (Ida Grumaz) a conferit spectacolului o ambianță sugestivă, autentică țărănească. Regia artistică (Mircea Petre Suciu) a luminat și a dezvăluit expresiv, cu vioiciune, ideile și mesajul piesei, a compus, mai ales în partea a doua, câteva momente admirabile: petrecerea de la crișnă, alaiul de nuntă. Am prețuit aici câteva nestemate ale folclorului nostru: obiceiuri străvechi, cîntec de lume, melancolice sau săltărețe, costume bogate. Și deși toate acestea sînt arhicunoscutе pe aceste meleaguri, ele au constituit, prin evocarea amuzantă făcută de păpuși, încîntarea copiilor. La asta au contribuit mai ales interpretarea, însuflețirea prin voce și mînuire a nemșuflețitelor bucați de pînză și lemn. Le-am admirat cel mai mult pe sensibilul și interesantul artist păpușar Alexandru Moriran pentru că a întrușipat cu pasiune, extrem de autentic și de convingător pe Corzan. Le-am reținut apoi pe Doina Glăvuț, pentru farmecul și puritatea gravă cu care a întrușipat-o pe Mara, pe Lidia Cîmpeanu, pentru marea gingășie și umorul cu care a dat viață Calului roșu și Țiganului Bambu. Pitorești, cu haz, au fost Alexandru Bilinschi (Popa Tămăie), Coca Roman (Cațaoana), Marian Munteanu (Flintă), Corneliu Uță (Sfiriială), Aurel Bălăneanu (Primarul), Marin Daleșan (Boierul), Maria Mititelu (Văsiu). Foarte bună, în nota mai gravă a spectacolului, Rodica Lazarovici (Ana Văduva).